

Entrevista

Àlex Antor

“Les disciplines de velocitat s'adapten al meu caràcter tranquil”

Celes Piedrabuena

Atomic i Danae Pijpers

Aquí veiem Àlex Antor a La Molina, amb l'agressivitat que el caracteritza.

La Copa del Món d'esquí parla català. I ho fa gràcies a la presència d'Àlex Antor, un jove que se sent còmode a les disciplines de velocitat i que té clar que per arribar a fer algun bon resultat a la World Cup cal experiència i temps. Dos requisits que no són una barrera inaccessible quan s'és jove, ell ho és, i quan es té qualitat, com és el seu cas.

Es defineix com una persona tranquil·la, però cada vegada més li agraden les proves de velocitat, especialment el descens. És jove i sap que l'opció de vida que ha escollit l'ha obligat a renunciar a altres coses que molts joves de la seva edat no estarien disposats a fer, però li és igual. Esquia perquè ho porta a la sang, perquè és el que sempre ha volgut fer i perquè és el que el fa sentir bé. Està en una fase de formació, de veure com se les gasten els millors esquiadors del món. Per això dedica bona part del seu entrenament a veure els moviments de cracks com Bode Miller o Lasse Kjus. Qui sap si el dia de demà hi haurà joves valors nacionals i internacionals que passin les tardes davant del televisor veient com se les gasta l'Àlex Antor.

“Sempre hi ha hagut catalans a l'equip nacional. Això vol dir que la FCEH fa les coses ben fetes”

Quines sensacions et donava abans la pràctica de l'esquí i quines et dona ara?

De petit, anar a esquiar era com un joc. Quan podia agafava els esquis o la planxa i anava a divertir-me. Ara, que l'esquí és la meua feina, és diferent. El que sempre em sorprèn és que quan esquio no puc pensar en res més, i això em fa sentir a gust.

Quan vas veure que volies dedicar-te a la pura i dura competició?

Feia curses del campionat andorrà des de petit, i quan corria en infantils ja veia que de tant en tant aconseguia guanyar els de l'equip. Vaig veure que no se'm donava tant malament, així que vaig entrar a la Federació Andorrana.

Ets conscient que tens la sort d'estar en una posició que molts altres joves voldrien assolir, quin consells els donaries?

Per a mi, el que faig és fantàstic, ja que em dedico al que veritablement m'agrada. La clau està a creure en

Aquest jove andorrà es lamenta que més vegades de les que a ell li agradarien ha de desplaçar-se als Alps per poder entrenar en condicions de cursa.

les teves possibilitats, fer algun que altre sacrifici i pensar molt.

Quant temps fa que segueixes habitualment la Copa del Món?

L'any passat vaig participar en alguna prova. Aquesta temporada en porto cinc, i si tot va bé l'any que ve faré tot el circuit. El meu debut en una prova important va ser al gegant dels Jocs Olímpics a Salt Lake City. La veritat, és que vaig estar més pendent de tot el xou que hi havia, que del que havia de fer damunt els esquis.

Veus moltes diferències entre tu i la resta d'esquiadors de la Copa del Món?

Treballo amb moltes imatges de vídeo i sovint em comparo amb els millors. Realment, no hi ha tantes diferències. Són detalls, però potser són aquests detalls el que em costa millorar.

"Trobo a faltar poder entrenar més sovint en condicions de cursa"

Pel fet de ser andorrà, tens més avantatges o inconvenients?

L'avantatge d'estar a l'equip andorrà és que la Federació no et pressiona excessivament en el tema dels resultats, de manera que pots anar més al teu ritme. Però, en canvi, els inconvenients són que totes les estades d'esquí a l'estiu, i sobretot les curses importants, es fan als Alps.

Gaudeixes d'unes bones condicions a l'hora d'entrenar? Creus que hi ha bons estadis de competició per posar-te a punt?

Crec que a Andorra tenim uns bons estadis de competició. El que trobo a faltar és poder entrenar més sovint amb condicions de cursa. És a dir, amb neu

molt dura. Per això fan falta estadis equipats amb canons de neu, i no sempre és així.

Defineix-te com a esquiador i quines són les especialitats que se't donen millor i per què?

Em considero un esquiador polivalent, ja que practico les quatre disciplines. Però, des de fa dos o tres anys m'estic enfocant més cap al descens i el supergiant. Em trobo molt a gust a les disciplines de velocitat, s'adapten millor al meu caràcter tranquil.

Creus que has arribat en un bon moment a la Copa del Món, quins serien els teus objectius?

Estic veient que l'experiència és un factor molt important a la Copa del Món, sobretot en el descens. Per aquesta raó m'hagués agradat arribar abans al circuit, però tampoc es poden saltar etapes i menys en una disciplina tant arriscada. Així que de moment l'objectiu és aprendre. Després estar entre els 30 millors i, a més llarg termini, estar entre els millors.

Tot i que com deies abans fas el que realment més t'agrada, també és cert que has hagut de sacrificar moltes altres coses que un altre jove de la teua edat no sé si estaria disposat a fer.

Està clar que l'esquí em demana molta dedicació i que hi ha moltes coses que no puc fer amb els amics, la família o la xicota. Per això quan tinc uns dies de descans miro de dedicar-los tot el meu temps.

Què és el que més t'ha sorprès de les curses de la Copa del Món?

La gran afició que hi ha per l'esquí a països com Àustria, Suïssa o Itàlia. Com aquí tenim un Barça-Madrid, ells tenen la Copa del Món.

Des de la teua estimada Andorra, com veus la feina que està duent a terme la Federació Catalana Esports d'Hivern?

No estic molt al cas, però sempre hi ha hagut molts

L'altre entrevista

"Em presento voluntari per ensenyar a esquiar a Penélope Cruz"

-Nom, cognoms i edat.

-Àlex Antor Seignourel, 25 anys.

-Va néixer a...

-Narbona, França.

-Quants parells d'esquí tens a casa:

-14 de nous i vuit de temporades anteriors.

-Quins van ser els teus primers esquis.

-No ho recordo amb exactitud, però els que més m'il·lusionava em van fer van ser uns Dynastar amb la boleta vermella a l'espàtula. Tenia set o vuit anys. El primer dia vaig dormir amb ells.

-Què és el que no falta mai en el teu equipatge de viatge?

-Un parell de cartutxos de tabac per vendre als entrenadors francesos.

-El primer que penses quan arribes a casa teua?

-Uffft, quina pallissa de viatge.

-Abans de sortir en una cursa, en què penses?

Tens alguna manera d'animar-te?

-Quan estic al portell de sortida intento fer el buit al cap. Intento relaxar-me per poder donar el màxim durant la baixada.

-La darrera pel·lícula que has vist?

-Kill Bill 2.

-El darrer disc que t'has comprat?

-El de Macaco.

-El darrer llibre que has llegit?

-Mr Nice, de Howard Marks.

-De les darreres notícies que has llegit, quina t'ha sorprès més?

-Que l'eix de rotació de la Terra s'havia desplaçat a causa del terratrèmol del sud-est asiàtic del 26 de desembre.

-Rosses o morenes, les noies?

-Morenes.

-A quina noia t'agradaria ensenyar esquiar?

-Em presento voluntari per fer-li un curset d'esquí a Penélope Cruz. I no m'en portaria mai a la Carmen de Mairena.

-Un somni a realitzar?

-El Dakar en moto.

-El teu menjar i begudes preferits?

-Les pastes que fan a Itàlia i una clara de llimona fresca.

La mirada de l'Àlex viatja sempre endavant, mirant el futur, somiant en estar dintre de ben poc entre els millors.

De mica en mica aquest esquiador d'Atomic comença a tenir protagonisme en els mitjans de comunicació.

De les pistes que fins ara has trepitjat, quina t'ha sorprès més?

El descens de Wengen, a Suïssa. Han intentat conservar la pista natural que hi havia fa 75 anys, quan es va fer la primera edició d'aquesta cursa. T'hi trobes de tot, corbes grans a la part de dalt, un salt impressionant, un camí estret, un túnel, un tram a 150 km/h i després de dos minuts i 30 segons de baixada un mur de 42°. A part d'això, els organitzadors van comptar 50.000 espectadors el dia de la cursa. Per flipar.

De tant en tant sempre es parla de la possibilitat que Andorra pugui organitzar una cursa d'aquest nivell o unes Olimpíades, com veus el tema?

Ho veig complicat. Vaig estar a Salt Lake City i em vaig adonar del que realment representa organitzar uns Jocs Olímpics. És bestial. Seria potser més factible una candidatura conjunta dels Pirineus.

Bé, ja per acabar, esperem que no triguís gaire a trepitjar un podi de la Copa del Món. Quan això passi, tens pensada alguna celebració especial?

No hi ha res impossible, però fer un podi a la Copa del Món és bastant complicat d'aconseguir. Pel que fa a la celebració, tinc una sèrie de companys que segueixen les meves batalles i que quan poden vénen a veure les meves curses. Així, crec que el xou el muntarien ells, ja que se'ls dona molt bé les celebracions. ✽

Per no fer cues als remuntadors, l'Àlex disposa de servei personalitzat.

catalans a l'equip nacional i això deu voler dir que fan les coses ben fetes.

De totes maneres, pots entendre que enguany no hi hagi cap corredor espanyol fent la Copa del Món?

D'ençà que ho han deixat l'Albert Rovira i l'Oriol Dot hi ha un buit generacional, però a darrere seu hi ha un equip de joves que està pujant. A la RFEDJ tenen una manera diferent de fer les coses. Personalment, prefereixo el que fa la Federació Andorrana d'Esquí.

"Atomic dedica molta energia al departament de competició"

Aquesta temporada vas fitxar per Atomic, com va ser això?

Atomic és l'única gran marca que es dedica exclusivament a la fabricació d'esquís, i això es nota en la qualitat i l'evolució del material. A més a més, Atomic dedica molta més energia al departament de competició que qualsevol altra marca.

Has fet sempre esquí alpi o també practiques algun altre esport d'hivern?

Quan tinc una mica de temps o cau una gran nevada faig una mica de surf de neu.

Si en aquests moments no estiguessis centrat en l'esquí, a que et dedicaries?

A l'esquí.

On creus que has de millorar més?

Haig de tenir més desimboltura en el descens, ja que així puc deixar córrer més els esquís.

Deies que veus en vídeo els millors esquiadors, en quins et fixes més?

Quan vaig començar a competir em vaig fixar molt en els esquiadors que aleshores eren l'elit dels esquiadors andorrans –el Gerard Escoda, el Victor Gómez, el Santi Lopes i la Vicky Grau. Ara treballo amb moltes imatges de vídeo de Bode Miller, ja que té una gran desimboltura, o amb les de Lasse Kjus, per la perfecció dels seus moviments.

